

מ"ת 30675/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 30675-07 מדינת ישראל נ' פלוני(עוצר)
תיק חיזוני: 302098/2023

בפני כבוד השופטABI וסטרמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד פלוני (עוצר)
משיב

החלטה

לפני בקשה לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו, במסגרת 4 אישומים, עבירות של תקיפת בן זוג, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק.

המשיב והמתלוונת התגרשו לפני כhana וחצי ולהם שני ילדים משותפים. בחלוקת הכללי של כתב האישום נתען כי ברקע הדברים, העובדה כי המשיב גילה כי המתלוונת מקיימת קשר עם אחר.

לפי הנטען באישום הראשון, ביום 10.7.23, הגיע המשיב לביתה של המתלוונת בטענה כי הוא רוצה להביא מתחנות לילדיםם. החל ויכולו בין המשיב למતלוונת על רקע העובדה כי החלה לניהל קשר עם אחר. המשיב השתולל במקום תוך שהוא צועק על המתלוונת "את זהנה שרמותה אני אגמר אותך אני אגמר אותך...". המתלוונת ביקשה מהמשיב לעזוב את ביתה, אז דחף המשיב את המתלוונת על ארון השירות ואמר לה שיגמור אותה. מיד לאחר מכן, תפס את פניה באמצעות ידיו, תוך שהוא אומר לה שি�יבור את רכבה.

לפי הנטען באישום השני, ביום 27.6.23, הגיע המשיב לביתה של המתלוונת ואמר לה כי הוא יפגע באדם עמו החלה לנויל קשור זוגי. בסמוך, חטף המשיב את מכשירה הסלולרי של המתלוונת שהיא על השולחן והחל "לחוטט" בו ובין השניים החל מאבק על הטלפון. בהמשך, קרע המשיב את חולצתו ואמר למתלוונת להזמין משטרה. המתלוונת החלה לחיג והמשיב נמלט מהמקום.

לפי הנטען באישום השליש, כשבוע וחצי לאחר ליום ה-23.7.10 הגעה המתלוונת ברכבה יחד עם ילדיה לבית הוריו של המשיב. המתלוונת הורידה את הקטינים שם והמשיב שהיה במקום ביקש מהמתלוונת שתיקח אותו לביתו והוא הסכימה. בהמשך, בזמן שהמתלוונת נוהגת, החל ויכול מילולי ביניהם, במהלך ירך המשיב על המתלוונת ותפס את ראהה באמצעות ידיו, תוך שהוא אומר לה "עד שאני לא גומר אותך אני לא יוצא מפה".

לפי הנטען באישום הרביעי, בין התאריכים 21.6.23 - 23.7.10 התקשר המשיב למתלוונת למעלה מ-400 פעמים, כאשר חלק מהשיחות נעשו בשעותليل מאוחרות. זאת ועוד, בתאריך 27.4.22 בין השעות 23:37 - 03:08, התקשר המשיב למתלוונת 411 פעמים.

טענות הצדדים

המבקשת טענה כי בתיק החקירה תשתיית לכואורית להוכחת העברות המיוחסות למשיב, המتبוססת בין היתר על הודעות המתלוונת, תיעוד השיחה למועד 100, צילומי מסך ממכשיר הסולולארי של המתלוונת, גרסת המשיב, דוחות פעולה ומצולמות גוף של שוטרים.

המבקשת עומדת על עילת המעצר הסטטוטורית ומופיעי המסוכנות העולים מן המעשים, ווותרת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מנגד, טוען ב"כ המשיב כי קיימת חולשה ראייתית. ב"כ המשיב טוען כי מדובר בתיק של גרסה מול גרסה בלבד, שכן אין ראיות תומכות לאישומים וכי טענותיה של המתלוונת כי שכנים יכולים לאשר את גרסתה, התרברו ללא נוכנות. עוד מפנה ב"כ המשיב לשיחה למועד 100, ממנה עולה כי המתלוונת לא סיפרה כי המשיב תקף אותה, אלא שהוא צועק, מקלל ומאיים. כן טוען כי המתלוונת היא שתקפה את המשיב. באשר לאישום הרביעי טוען ב"כ המשיב כי אין אינדייקציות לשיחות, שכן לא ניתן לקשור את המשיב לשיחות מסוימים חסויים. בנוסף, טוען כי למשיב לא ניתנו תנאים מעצר כמתחייב על פי דין.

במה שנוגע לעילת המעצר, טוען ב"כ המשיב כי אין מדובר במסכת עבירות ברף חמורה גבוהה, למשיב אין עבר פלילי, ועל כן יש להורות על חלופת מעצר בדמות מעצר בית בפיקוח הוריו, ואין צורך בהמתנה לתסקירות.

דין והכרעה

ראיות לכואורה

כידוע, בדיעון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתיית ראייתית לכואורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצבע על סיכון סביר להרשותו הנאשם, בהנחה שהראיות עברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)).

במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או לمشקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 18/916 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.18)).

כתב האישום מתבסס בעיקרו על גרסת המתלוננת.

גרסת המתלוננת

באשר לאישום הראשון - ביום 10.7.23, התקשרה המתלוננת למקד 100 ודיווחה כי המשיב מאים עליה וטריד אותה (תמלול השיחה שבוצע ע"י נועה כהן ביום 12.7.23). לאחר הדיווח למקד 100, הגיעו שוטרים לביתה של המתלוננת. מדובר בחולה שנכתב על ידי סמ"ר חביבה אדר פרדי, עליה כי המתלוננת מסרה כי המשיב איים עליה, תקף אותה, יرك עליה, נתן מכות לרכב שלה, איים ברצח ואמר אם גבר אחר יכנס אליה הביתה הוא ירצח גם אותו. עדות שנגבתה בכתב יד על ידי השוטרים בביתה, מסרה המתלוננת כי המשיב תפס לה את הפנים, יرك עליה, איים עליה, דפק על הרכב שלה בחזקה, קרע מטענים ושבר מגירה, והכל כי מפריע לו שיש לה בן זוג. עוד טענה כי התנהלוותו של המשיב כלפיה על רקע זה היא על בסיס יומיומי, והחריפה בעת האחורה.

באוטו היום הגיעו המתלוננת לתחנת המשטרה למסור הودעה מפורטת, המבוססת את הנטען באישום הראשון (עמ' 1, שורות 8-20). בין היתר טענה כי המשיב איינו מקבל את העובדה שיש לה בן זוג, ומאים כי ירצח אותו ואתה. בהמשך טענה כי שמעה קול של מכות בפח, ולאחר מכן ראתה את המשיב בועט ברכבה, וכי שכן היה עד לאירוע.

גם הנטען באישורים השני והשלישי מתבסס על הודעתה השנייה של המתלוננת מיום 10.7.23 (עמ' 2 שורות 7-23).

באשר לאישום הרביעי: המתלוננת בהודעתה האמורה, בעמ' 3 שורות 3-1, מסרה כי המשיב מתקשר אליה ללא הפסקה מהטלפון שלו, מספר חסוי, מהטלפונים של חברים שלו וכשהיאעונה הוא מקלל אותה. גרסתה נתמכת בצילומי מסך מכשיריה הנייד המעידים על שייחות רבות של המשיב אליה.

בהתיחס לטענת המשיב כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו, נגבתה ממנה הודעה באזהרה ביום 12.7.23; המתלוננת טענה כי לא איימה על המשיב ולא תקפה אותו, אלא שהוא אירועים בהם הגנה על עצמה מפניו.

גרסת המשיב

בחקירהו מיום 11.7.23 הבהיר המשיב כי פגע במתלוננת, איים עליה או הטריד אותה. בהתיחס לחלק מן השאלות הנוגעות לאיירועים הנטען ענה כי אינו זוכר. עוד טען כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו.

באשר לאישום הרביעי, בחקירהו מיום 12.7.23, לאחר שהוצגו לו מספר השיחות שהתקשר למתלוננת, מסר כי התקשר

אליה על מנת לדעת מה קורה עם הילדים. אז, נשאל מדוע התקשר בשעה 00:23, השיב "בסדר אני יותר לא יתקשר אליו אני גם רוצה צו הרחקה ממנה שהיא לא תתקרב אליו...".

העימות בין המשיב למטלוננת מיום 12.7.23

במהלך העימות עמדה המטלוננת על גרסתה. המשיב הבהיר את המიוחס לו באירוע נושא האישום הראשון, עד שבשלב מסוים, לשאלת החוקר אם אפשר לבקש סליחה על מה שהיה, אמר "סליחה". בתשובה לשאלת האם אימן על המטלוננת באירוע מיום 10.7.23, השיב "לא איימתי, אולי בלהט העצבנים, אמרתי כמה דברים, אני לא יעשה ולא מתכוון לעשותות" (שורות 40-41). בהמשך, נשאל האם הוא נתן מכות לרכב של המטלוננת והשיב "לא זכר, יש סימנים? לא זכר, אולי נתתי כאפה על המכסה מנוע". לאחר שהתייחסה למטלוננת במשפט כי הוא אימן עליה ועל בן הזוג שלו והוא השיב כי "אני לא יעשה את זה הכל זה סתום"; "לא התכוונתי לעשות שום דבר, לא פגעתתי בזבוב בחים שלי" (שורות 58-64).

באשר לאישום השלישי, אמר המשיב "לא זכר את הסיטואציה, אולי קילulti והשתגעתי, הכל היה הדדי, גם את ירקת עליי"; "גם את ירקת עלי והעפת אותה בכאפות, שנינו היינו בתוך הרכב, קיללנו התוכחנו, ירקנו אחד על השני ואז היא נתנה לי כאפות שאני יצא מהרכב ואני לא הגבתי כי אני לא מרביץ לבחורות" (שורות 66-70).

סיכום

המיוחס למשיב בכתב האישום מתבסס על גרסתה העקבית של המטלוננת. לא מצאתי כי יש בטענות ב"כ המשיב כדי לבסס חולשה ראייתית. במא שנוןגע לטענותה כי שכן ראה את המשיב מזיק לרכבה, אכן שכן אליו הפנתה מסר כי לא הבхи בסיטואציה כזו (מזכיר עדן עובדיה מיום 12.7.23). עם זאת נחום מורדור, שכן אחר, מסר בהודעתו מיום 11.7.23, כי שמע מכות בפח של רכב וצעקה אותה זיהה כקולו של המשיב, וראה את רכבו נסע. יש בכך כדי לחזק את גרסתה של המטלוננת לגבי התרחשויות האירוע.

באשר לטענת ב"כ המשיב כי המטלוננת לא מסרה במסגרת שיחתה למועד 100 על כך שהמשיב תקף אותה, אלא מסרה שהמשיב צעק, מקלל ומאיים, הרי שלא מצופה מהמטלוננת לשטוות את מלאו גרסתה במסגרת שיחת למועד 100.

גרסתה של המטלוננת זוכה לתמיכה בגרסהו של המשיב במסגרת העימות, אשר קשר עצמו לחלק מן המעשים, או לכל הפחות לא שלל אותם. מכל מקום, אף אם היה מדובר ב"גרסה מול גרסה", אין בכך כדי להביא לידי בינייה בדבר חולשה ראייתית. כפי שנקבע, "בשלב מקדמי זה אין צורך בקייעה באשר למהימנות העדים, אלא רק בקייעה האם יש פוטנציאלי הוכחת סביר הгалום בריאותו שהיא בו כדי להביא להרשעתו של הנאשם במiosis לו. עוד חשוב לציין כי עבירות אלימות במשפחה מטיב מבוצעות ללא נוכחות עדים נוספים, וכן מطبع הדברים מדובר בגרסה מול גרסה ... לפיקר, העובדה שקיימת גרסה מול גרסה בעבירות מעין אלו אין בה כשלעצמה כדי לקבוע שינוי חולשה ראייתית במסכת הראיות לכואורה" (בש"פ 3987/13 מדינת ישראל נ' צבאג (6.6.13), פסקה 5).

כאמור לעיל, גרסת המטלוננט בעניין האישום הרביעי זוכה לתמיכה בצלומי מסך ממכשיר הטלפון הנייד שלו; אף אם נתעלם מן השיחות ממספר חסוי, הרי שמדובר בשיחות רבות מאד מן המוני של המשיב למטלוננט.

אשר על כן, אני קובע כי עלה בידי המבקשת להניח תשתיית ראייתית לכואורית למיוחס למשיב.

UILIT MIZRACH

המעשים המיויחסים למשיב מקימיםUILIT MIZRACH סטטוטורית של מסוכנות, וזאת נוכח העובדה כי מדובר בעבירות של אלימות במשפחה; מדובר בסדרת עבירות שבוצעו לכואורה, במהלך המשיב את המטלוננט, איים עליה ועל בן הזוג החדש באזומים קשים, והטריד אותה.

המקוד בעניין זה אינו בחומרתה של כל אחת מן העבירות כשלעצמה - ללא להקל ראש כמובן - אלא בהצטברותן וברקע להן. סדרת העבירות נעשתה לכואורה לנוכח קנאתו של המשיב למטלוננט, על רקע מערכת יחסים זוגית בה נמצא; כתוב האישום וקריאת הודעתה של המטלוננט מעלה התנהלות אובייסיבית של המשיב כלפי בעת האחרון, ואת החשש שלא מפנוי.

בנסיבות אלה, וה גם שמדובר במUNSOLAR פלילי, לא מצאתי מקום לחזור מ"דרך המלך" בתיקי אלימות במשפחה, שהינה קבלת תסוקיר שירות מבחן. לשירות המבחן... יש את הכלים לעמוד על מרכיבות היחסים הזוגיים בין המבקש ובת הזוג ולאמוד, על רקע מרכיבות זו, את רמת המסוכנות שנש��פת ממנו, הסיכון להישנות המעשים כלפיו, והתאמת החלטפה המוצעת ותנאי השחרור במקרה שלפנינו" (בש"פ 629/22 קמחי נ' מדינת ישראל (3.2.22)).

זאת, גם שנתי דעתם להמתנה הצפואה בעת זהו להגשת תסוקיר מעצר, לנוכח העומס בו נתון שירות המבחן.

אשר על כן, הדין ידחה לצורך הגשת תסוקיר שירות המבחן במועד שייקבע.

המצוירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן.

שמעוע ההחלטה נערך היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023,
במעמד הצדדים, בפני כב' השופטת דקל נוה.